

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 2. marca 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Italijanska nadloga v Celovcu.

Celovec živi v takih razmerah, da mora priti do poloma. Primanjkuje vsega, da pričakuje prebivalstvo z izjemo nekaj uradniških kričočev s hrepenenjem prihod naše armade, ki bi prinesla s seboj kruha in ustvarila zopet red. Da se obrača vsa jeza obupanega ljudstva proti Angererju, Lemišu in drugim takim trebušnikom, je pač razumljivo in pravično.

Tu pa so zopet posegli vmes Italijani, ki so se baje borili za osvoboditev narodov, in vzdržujejo na krmilu par celovških mogotcev, ki prav dobro žive na račun stradalajočih.

Italijani so se vrnili v Celovec na goljufiv način že ob času, ko so se tam nahajale še jugoslovanske čete. Antantna komisija si je namreč pridržala pravico, da bo ona zastražila vojaške magacine v Celovcu. Tako so dobili Italijani polagoma oblast v Celovcu. Tiste čete namreč, ki so bile določene za straženje magacinov, so se od dne do dne množile v taki meri, da imajo danes Italijani v oblasti cel severni pas. In oni že vedo, čemu je to dobro.

Tisti trenutek namreč, ko bi se umaknili Italijani iz severnega pasa,

bi morali izginiti z njimi vred tudi dosednji nemški gospodje, ki ustrahujejo ljudstvo. Italijani pa, kakor tudi dotična gospoda vedo prav dobro, da bi isti trenutek vzel Celovec slovo od Nemške Avstrije, kajti ljudstvo hoče kruha in zopet kruha in se ne da nasititi od strahovanja in lepih besed. To pa nikakor ni prav karabinerjem in hofratom, in tako udejstuje Italija svojo ljubezen za svobodo in osvoboditev narodov.

Žalosten položaj v Avstriji.

Na zborovanju v Purkersdorfu je govoril avstrijski državni kancler dr. Renner o položaju v Avstriji.

Vsak dan mu je težje pri srcu, ker vidi, da postajajo avstrijske razmere od dne do dne žalostnejše in ker je nevarnost, da pride pomoč prepozno. Tudi če bi nastopila druga vlada, bi ne mogla izpoljšati teh strašnih razmer. Oddaja premoženja sama ne more zadostovati, zato se bodo morali zelo, zelo zvišati tudi vsi davki.

Ubogi avstrijski kmet! Vzeli so ti živino, izpraznili kašče in sedaj ti bodo vzeli še papir, ki so ti ga prej namestili! Če primerjamo pravljice naših, od celovških bogatašev podkupljenih

nemčurčkov, šele vidimo, kako debelo se lažejo in kako nas hočejo ogoljufati. Mi že verjamemo, da bi Avstrijci tudi nas radi slekli, zato nas pa tako „ljubijo“. Do tega pa ne bo prišlo, ker ostanemo v Jugoslaviji, kjer se nam rekvira žito in živina in kjer nam ne bo mogoče, da napolnimo sčasoma hleve z živino, katero so nam pobrali med vojno, tako da bomo pozneje, ko bodo prišli namesto papirja zopet cekini, tudi imeli kaj prodajati.

Zato pa z Bogom, Avstrija, Avstrijci in celovski nacelniki!

Železnica Volšperk—Mostič.

Živel je nekdanj bogat gospodar. Ker se je pa vedno prepiral in tožil s svojimi sosedi, je prišel na kant. Skoraj ves njegov grunt so kupili sosedi. To je šlo možu tako do srca, da je znorel. Po noči je hodil po gruntu, ki je bil nekdanj njegov, meril po njem nove ceste in študiral, kje bo zidal nove hiše. To je delal tako dolgo, da se je zdelo sosedom vse že prenemumno in so ga spravili v „narnhavs“.

Tak norec je Avstrija. Prepirala se je ves čas s svojimi sosedi za meje, začela je vojsko in izgubila razen ma-

PODLISTEK.

Dopisnikom.

Bilo je v nedeljo dopoldne. Čisto sam sem sedel v uredništvu. Nihče me ni motil. Trikrat sem bil že pomočil pero v črnilo, a pisati nisem mogel: moje misli so bile čisto nekje drugje; potrpežljivo sem čakal, da se vrnejo. Zagledali pa so me solnčni žarki in se niso mogli dovolj načuditi, da čepim v tesni sobi, ko je vendar zunaj tak lep pomladanski dan. In da bi me izvabili pod milo nebo, so udrli v sobo ter skakljali in plesali po mizi kakor škrateljčki, samo da ne bi mogel pisati. Lahko bi jih bil pregнал, pa jih nisem hotel. Delati bi itak ne bil mogel, saj mojih misli še vedno ni bilo domov, še vedno so se mudile tam doli nekje. —

Kar nekdo prav močno potrka na vrata.

„Če ta ni jezen, si dam glavo

odrezati,“ sem dejal sam pri sebi ter zaklical: „Prosim!“

V sobo stopi mlad mož, star kakih trideset let. Nisem se motil: bil je grozno razburjen. Ko mi je povedal svoje ime, sem mu prijazno ponudil stol, kar pa ni moža prav nič potolažilo. Zdelo se mi je, da se ne more odločiti, če bi sedel ali ne. Končno je vendar sedel in začel praviti: „Tri dopise sem Vam že poslal, štirinajst dni bo že tega, pa jih še vedno niste priobčili! Druge dopise priobčujete, mojih pa ne. Veste, to je pa že preveč!“

Kakor sem že omenil, je bil mož razburjen; razburjenim ljudem pa ne moreš ničesar dopovedati. Hotel sem ga torej najprej pomiriti. Zato sem mu prav mirno rekel: „Oprostite, gospod Prilaznik! Imam zelo nujno delo: hitro moram nekaj napisati. Medtem ko bom jaz pisal, mi Vi lahko mirno pripovedujete o krivicah, ki se Vam godijo!“

Ni mi bilo treba dvakrat reči: mož je zopet začel regljati in zabav-

ljati, kakor bi Jeriho podiral. Jaz pa sem začel na papir, kamor sem hotel pisati uvodni članek, zapisovati neko pesem, ki sem jo bil zložil že o Božiču in ki je doslej še nisem prepisal.

Mož je odkraja rentočil, a glas mu je prihajal vedno mirnejši. Končno je umolknil, ko sem ravno pisal verze:

Že bliža se trenutek grozno resni,
Ko večna noč v plašč me svoj zavije,
V beli ko ležal bom krsti tesni
In zbor mrtvaške pel bo melodije.

Z veseljem bom stvarniku vrnil življenje,
Smehljaje prestopil bom večnosti prag.
Noč čula srca bo zamolklo ihtenje
Iz groba, na kojem vzrastel bo mak...

Odložil sem peresnik, prižgal si cigareto ter rekel: „Gospod Prilaznik, bil sem nekoliko zamišljen in ne vem, zakaj se jezite! Ali bi mi ne hoteli še enkrat povedati, kaj je pravzaprav?“

„O, gospod urednik, saj se prav nič ne jezim. Samo vprašat sem prišel, zakaj še niste priobčili mojih treh dopisov.“

(Dalje prihodnjic.)

lega kosa vse svoje dežele. Sedaj nori in hoče delati nove železnice po deželah, ki jih nima in jih ne bo imela nikdar več.

Celovski listi namreč lažejo, da merijo nemški „luftinženerji“ novo železnico iz Volšperka preko Grebinja na Mostič. „Obornorci“ so še pristavili, da imajo za to dovoljenje od Jugoslavije.

Celovski „narnkselšafti“ v odgovor povemo, da bo to železnico že Jugoslavija, zgradila če bo res treba. Spufana Avstrija še toliko denarja nima, da bi mogli voziti vlaki po glavnih progah, kaj še, da bi zidala nove železnice.

Če pa gg. „luftinženerji“ hočejo na vsak način delati načrte za železnice, naj napravijo iz Volšperka do Svinca tunel pod Svinško planino. Vsaj kure in krave se jim ne bodo smejale, kakor se jim sedaj.

Celovec in okolica.

Navada je železna srajca. Celovski okoličan je bil navajen na Celovec ravno tako, kakor na žganje in kofe, ki ga je dobival v Celovcu. Kaj pa je Celovec? Je mogoče to kakšno svetovno mesto, kakor London ali Pariz? Ali je to kraj, kjer se cedi mleko in med in frčijo pečeni golobi brumnemu okoličanu naravnost v usta? Moj Bog, navadno mesto je Celovec, kakor jih je na tisoče in tisoče na tem svetu, in še to, kar ga je, je zrastle po žuljih slovenskega kmeta. Če bi ne stala na Novem trgu požrešni lintver in debela Marija Terezija, s čim bi se pa Celovec še mogel potem obrajati? Da je naš ubogi okoličan tako zaljubljen v to lintversko mesto kakor mlad fant v svojo dečvo, je kriva le velika neumnost. Pomislite vendar, ljubi bralci, ko je naš kmetič požel prvo žito in ga je solnce za silo posušilo, ga je hitel zmlatit, napregel je svojo Luco in romala sta v Celovec z birnom rži na trg pred bogoslovjem. In ko je bilo žito prodano, je šel naš kmetič k trgovcu Rasečniku, Lesniku, Ogrizu ali drugim nemškim Slovencem in tam si je nakupil neizogibni kofe, knajp, cikorijo in še bolj potrebni špirit za žganje (šnaps). In romal je nazaj domu s svojo Luco, ko je zapravil pol dneva, — če slučajno ni obsedel „Pri kroni“, pri „Poschu“, pri „Kuttniku“ ali „Pri Pavletu“ — z goldinarjem v žepu, ki ga je zapravil prihodnjo nedeljo po žegnu v gostilni. To je šlo teden za tednom, mesec za mesecem. Prišla je vigred in marsikateri kmetič ni imel več žita za kruh in hodil ga je kupovat k celovškemu peku, pekovski hlebec, ki bi ga pošten hlapec lahko pojedel za eno mavžno. Dozorelo je zopet žito in stare litanije so so zopet pričele. Naš ubogi kmet je garal, delal kakor živina, vstajal ob dveh zjutraj, hodil zvečer ob desetih spat, nosil v Celovec vse, kar mu je rodila zemija, kar je povrgla živina, kar je znesla in zvalila pohlevna kura. Sam pa je jedel najslabše. Celovski purgar se je mastil s poceni kupljenimi dobrotami in se smejal neumnemu kmetu. Ko je kmetič garal in se ubijal in potil na njivi ali na travniku, se je Celovčan sprehajal ob

Vrbskem jezeru in zmerjal našega kmeta s troletnom. Celovec se je mastil, naš kmet pa je bil vsako leto bolj zadolžen.

Korošci! To so dobrote, ki ste jih imeli od Celovca pred vojsko in med vojsko. Celovec vam je pil kri, Celovec je žrl na vašem telesu, sebi v dobro, vam v škodo. Celovčanom so se redili trebuhu, vam in vašim ženam so se krivili hrbti in pekli so vas žulji na zdelanih rokah.

Kaj je Celovec naredil iz vas? Kup mračnih, nezadovoljnih, bojazljivih ljudi, „duknavzerjev“, ki niso več vedeli, ali so tice ali miši, ljudi, ki so za frakelj žganja ali za pakelj tobaka prodali ob volitvah glasovnico vsakemu nemškemu škricu.

In sedaj, ko je Celovec odrezan od vas, se še najdejo s slepoto udarjeni ljudje, ki še vedno tožijo po lintverju in Celovcu. Pravijo, da je v Celovcu še vsega dosti. Za božjo voljo, zakaj pa šmuglajo potem v Celovec živino, špeh, maslo, jajca i. t. d., če je tam takih stvari dovolj? Zakaj pa Celovčani ne šmuglajo tega k nam? Iz tega se samo vidi, da je Celovec živel od nas in da brez nas ne more živeti, mi pa popolnoma lahko. Zato se bo moral Celovec ukloniti in glasovati za Jugoslavijo, ker samo še kak zabiti osel misli, da bo čona A še kdaj nemška.

Gospodarstvo.

Zaznamovanje novčanic s ponarejenimi kolki.

Finančno ministrstvo je izdalo naredbo vsem zavodom, ki vrše izmeno novčanic, da se vsaka novčanica s ponarejenim kolkom zaznamuje z rdečo barvo, da tako obeležena ne bi mogla ostati v prometu ali pa se dati drugi blagajnici v zameno.

Bankovci, kolkovani z več markicami nižje vrste.

Finančno ministrstvo je z razpisom J. br. 3890 z dne 18. februarja 1920 pojasnilo, da je smatrati bankovce, ki so kolkovani z več markicami nižje vrste, katerih skupna svota pa odgovarja vrednosti bankovca, n. pr. ako je petdesetak markiran z dvema markicama za dvajsetake in z eno markico za desetake, za pravilno kolkovane.

Cena sladkorju.

V bodoče se bo uvažal k nam sladkor v prosti trgovini največ iz Amerike. Kmalu dobimo preko Trsta 40 vagonov takega sladkorja, ki pa bo veljal 35 do 40 kron kilogram.

Nov kovani drobiž.

Iz Beograda poročajo, da dobimo nov drobiž, ki se bo koval iz zmesi cinka in aluminija.

Izvoz iz Koroške prepovedan. Vlada je prepovedala izvoz goveje živine, svinj in vseh drugih življenskih potrebščin, zlasti pa krompirja iz Koroške.

Agrarna reforma. Minister za agrarno reformo je odredil (ukazal), da

morajo biti, dokler se ne izvede agrarna reforma, vsa veleposestva pod državnim nadzorstvom; kjer pa je treba, mora veleposestva prevzeti država v svojo upravo.

Zamenjavanje kronskih bankovcev Avstro - ogrske banke za kronskodinarske bankovce. Ker je ponekod razširjeno napačno mnenje, da sprejema tisočake v zameno edino le finančna deželna blagajna v Ljubljani, opozarjamo občinstvo, da izven Ljubljane sprejemajo tisočake v zameno vsi davčni uradi v Sloveniji, ki imajo pripravljene za to potrebne kronskodinarske bankovce. Stranke izven Ljubljane naj torej zamenjajo svoje tisočake z drugimi bankovci vred pri svojih domačih davčnih uradih.

Izmenjava bankovcev. Izmenjava bankovcev se je že začela in bo trajala samo do 15. marca t. l. Po 15. marcu t. l. bo vsak kolkovan bankovec košček papirja brez vsake vrednosti. Zato naj vsakdo svoje bankovce pravočasno zamenja. Na prošnje tistih, ki tega ne bodo storili, se ne bo oziralo. Dolžnost občinskih zastopnikov je, da gredo na dom k takim ljudem, ki zaradi bolezni ali drugih nepričakovanih okoliščin ne morejo sami iti k zamenjavi, ter sprejmejo proti potrdilu denar in ga sami zamenjajo. Sploh morajo občinski zastopniki storiti vse, kar je v njihovi moči, da se bo zamenjava izvršila brez nepotrebnih težkoč.

Trgovinski odnošaji z Rusijo. Londonska konferenca se je v zadnjem času posvetovala, kaj naj bi bilo storiti, da bi se zopet začela trgovina z Rusijo. Gospodje so prišli do spoznanja, da je ne le za Rusijo, ampak za vso Evropo neobhodno potrebno, da se zopet obnovi trgovina med Rusijo in drugimi evropskimi državami.

Podjuna.

Velikovec. Naš general Maister, ki je bil nekaj časa bolan, je zopet popolnoma zdrav.

Velikovec. V ponedeljek, dne 23. febr. so bili obdarovani velikovski otroci od „Zveze ženskih društev na Koroškem“. Dobili so obleko, perilo in obuvalo. Najbolj revni otroci so dobili cele obleke, vse potrebno perilo in še lepe nove črevlje v približni vrednosti nad 600 K. Obdarovanih je bilo vsega skupaj nad 100 otrok. Niso zastoj zaklical matere po sklepu govora g. Magerla: „Živela Jugoslavija“!

Ali bodo naši nasprotniki tudi sedaj trosili nesramne letake, češ, da so to tudi oni darovali?

Matere, pristopajte pridno k temu koristnemu ženskemu društvu in podpirajte ga po svojih močeh! Članica je lahko vsaka, od najrevnejše do najbogatejše. Vse ste dobrodošle!

Pliberk. (Konsum.) Da se vsaj malo odpomore vedno naraščajoči draginji, otvori „Prvo ljubljansko delav. konsumno društvo“ v kratkem v Pliberku v prostorih pri Ovčjaku svojo prodajalno. Delavci in kmetje, pristopajte! Zglasiti se je treba pri g. Vajncerlju v Pliberku.

Pliberk. V dopisu iz Žvabeka in dnevni novici iz Suhe v 13. št. „Korošca“ od dne 17. preteklega meseca se imenujeta Vogl, gostilničar v Pliberku, in njegov sin. Da ne bo neljubih pomot, izjavljamo, da se niti omenjeni dopis niti dnevna novica ne nanašata na gospo Terezijo Vogl, gostilničarko v Pliberku, in njenega sina.

Žvabek. Dne 24. preteklega meseca je pri Sindlovih izbruhnil ogenj. K sreči je neki deček to takoj zapazil. Prihiteli so vaščani in pogasili ogenj. Poškodovana je streha, zgorelo pa je tudi nekaj perila in prediva.

Žvabek. Iz ujetništva se je vrnil Ivan Kolter, p. d. Moverč. Srčno pozdravljen na domačih, jugoslovanskih tleh!

Grebinj. Tudi v Grebinju je bil letošnji pust zelo živahen. Kraj. odbor N. S. je priredil dne 8. febr. veselico, ki je uspela nad vse lepo. Šaligri „Mutasti muzikant“ in „Krčmar Pri zvitem rogu“ sta izpadli dobro. Čast igralcem, ki s tako dobrorešili svojo nalogo. Pri prvi so nastopili: gdč. Ivanka in Marica Ručigaj, gg. Miklavič, Prijatelj in Sardoč; pri drugi pa gg. Kefar, Orel, Ogris, Golob, Miklavič in Sardoč. Posebno druga igra je občinstvu ugajala.

Dne 15. febr. pa je priredila podružnica „Zveze ženskih društev“ jako dobro uspelo igro „Tri sestre“. Igralcem moramo izreči pohvalo. Nastopali so v svojih ulogah tako mojstrsko, kakor da bi bili odra vajeni že iz mladega. Gospe Gerbec, Marguč, gdč. Hutter Tilka, Nograšek Tončka in gg. Gros, Nograšek in Orel so res vredni hvale. Nastopali bi lahko na večjih odrih. Le korajžno naprej! Častitati moramo naši podružnici, da ima take dobre moči na razpolago. Kot govornik je nastopil g. dr. Šašel iz Velikoveca, ki nam je razjasnil pomen in namen ženske podružnice. Pri obeh prireditvah sta nastopila domači mešani in moški pevski zbor pod vodstvom g. Modriča.

Obe veselici sta izpadli prav dobro. Čisti dobiček je namenjen za siromašne učenke v Velikovecu in za našo knjižnico, ki že pridno izposojuje knjige.

Pozabiti ne smemo še pustnega torka. Ob pol osmih zvečer je priredil kraj odbor zabaven večer. Ljudi je bilo polno, največ Grebinčanov in kmetov iz okolice. V solospjevu s spremljevanjem klavirja je nastopil g. Orel, in sicer je pel: „Temu treba se privaditi“. Druga točka „Kralj Herod“ (gg. Kefar, Orel, Miklavič, Cvahte, Golob, Prijatelj, Ogris in Sardoč) je zelo ugajala. Zmešani kvartet (gg. Ogris, Cvahte, Orel in Sardoč) je tudi zelo dobro uspel. Zadnja točka je bila „Turška molitev“ z dervišem na čelu. Zahvaljujemo se naši ženski podružnici in kraj. odboru, da sta na ta način pokazala, kako se človek po domače, neprisiljeno zabava. Opazili smo, da so se udeležili teh prireditev tudi Nemci. Vidi se, da prihajajo polagoma do spoznanja, da so tudi oni našli v Jugoslaviji svojo mater.

Globašnica. Tudi pri nas je bilo v letošnjem predpustu več veselih porok. Med drugimi je obhajal svojo „ohcet“ tudi zavedni mladenci Jože Pikalo. Za družico v življenju si je izvolil Barbaro Sadjak. Bila je več let zvesta članica naše Mar. družbe. Mlademu paru želimo obilo blagoslova!

Velikovec. Povsod v okolici so se prirejale v tekočem zimskem času veselice in različne zabave, le v Velikovecu ni bilo dolgo časa ničesar. Koncem januarja se nam je vendarle posrečilo popraviti krasno in prostorno telovadnico meščanske šole. Od tega časa naprej imamo skoraj vsako nedeljo kakšno prireditev. O pustnem času so bili krasni plesi. Dvorana je bila zmiraj nabito polna, a ne samo Slovencev, prišli so tudi pametni Nemci. Vsi skupaj smo se izvrstno zabavali. Nemci sami so rekli, da tako veselo kakor na plesu tuk. podčastnikov še ni bilo nikdar v Velikovecu. Pokažimo našim nasprotnikom, kaj se vse upamo Slovenci!

Velikovec. Zahvala. Nad 100 otrok velikovške ljudske šole je bilo obdarovanih v pondeljek, dne 23. februarja z obleko, s perilom in z obuvalom. V imenu starišev in šolske mladine se zato najtopeje zahvaljuje podpisano

vodstvo Zvezi ženskih društev na Koroškem za obili trud in požrtvovalnost. Vodstvo ljudske šole v Velikovecu.

Djekše. Dne 22. febr. smo ustanovili na Djekšah podružnico „Zveze ženskih društev“. Nagovoril nas je g. Pavlica iz Vober. Izvolili smo za predsednico zavedno domačinko Marijo Lobnik, pd. Breznico, za podpredsednico Lizo Rafer, za tajnico Josipino Weber, za blagajničarko Fani Brejc. Upamo, da bo naše novo društvo prav uspešno delovalo.

Dobrla vas. I. Koroško lovsko društvo s sedežem v Dobrli vasi vabi k občnemu zboru, ki se vrši dne 6. marca 1920 ob 20. uri pri Čičmanu v Dobrli vasi. Spored: 1. poročilo pripravljalnega odbora, 2. pristop članov, 3. a) odobritev pravil, b) določitev lovskega reda, c) volitev odbora, 4. slučajnosti.

Rož.

Loče ob Baškem jezeru. Za v nedeljo, dne 22. febr. je povabila gdč. učiteljica Rozi Pichlerjeva ženstvo iz Loč in okolice v prostore šolskega poslopja, da bi se tudi pri nas ustanovilo „Žensko društvo“. Lepo število deklet in žen se je odzvalo vabilu od blizu in daleč. Z veseljem so prihiteli v našo sredo tudi „Ledince“.

Zborovanje je otvorila gdč. Pichlerjeva. Pozdravila je navzoče ter jim v kratkem uvodu pojasnila potrebo ženske organizacije. Govorila sta dalje g. dr. Grašič in gdč. Čemerjeva. Napeto pozornost in živahno razpoloženje pa je med ženstvom vzbudila s svojim simpatičnim govorom ga. Čuček-Kleinmajerjeva, učiteljica v Rožku. Dočim je ženstvo navdušeno ploskalo njenim trditvam, so bili moški v zadregi. Da, da, tako je! Ti, ki si zbiraš nevesto, ne zaljubi se v dekle, praznično oblečeno, prekrizanih rok, preden ne veš, je li v redu tudi njena kuhinja, njen hlev! H govoru se je še oglasil g. učitelj Reichmann. Pritrjeval je resničnosti besed g. predgovornice, da pojdi dekle nazaj v stare šege in navade, nazaj — v domače platno.

Sestavil se je odbor. Za predsednico je bila izvoljena ga. Ljilka Čemerjakova p. d. Mirtek iz Bač, za podpredsednico pa ga. Pichlerjeva, p. d.; Ravš. iz Ledenic.

Vzdramilo se je ženstvo, pokazalo je umevanje za stvar. Sedaj pa dalje z delom, tako sijajno započetim! Takoj prvi dan je pristopilo k društvu nad 100 članic.

Bilčovs. Dne 22. febr. se je zopet oživilo naše Izobraževalno društvo, ki je med vojno spalo. Shod je bil številno obiskan, in bi bil še bolj, če bi se bila izbrala bolj primerna ura. V lepem, lahko umljivem in kratkočasnem govoru je g. župnik. Jos. Sajnik iz Sveč razložil namen in pomen društva, nam pokazal koristi, ki jih prinaša, in vabil navzoče in nenavzoče, da pristopijo v obilnem številu k društvu. Mnogo jih je to tudi takoj storilo. Za predsednika društva je bil izvoljen g. Ivan Ogris iz Bilčova. Hvala g. govorniku za lepi govor in trud in na svidenje.

Bače ob jezeru. V nedeljo, dne 15. febr. smo imeli v svoji sredini našega ljubljence dr. Arnejca, župnika v Žrelcu. V svojem pričevalnem govoru nam je vzbudil v naših srcih čustva, ki so dosedaj spala. Čutili smo jih tudi tu in tam, a se jih nismo upali in jih tudi nismo znali glasno povedati. Dr. Arnejc pa nam je pokazal jasno naše prvotno nepokvarjeno slovensko srce. S solznimi očmi in v prekipevajoči radosti smo sledili krasnemu govoru, ko nam je slikal naše zasluženo srce ter nam pokazal osrečujočo pot prostega svobodnega izražanja ljudske volje, posebno o priliki ljudskega glasovanja na Koroškem. Nato so naši marljivi finančni stražniki z domačimi dekleti uprizorili ljudsko igro „Županova Micka“ in burko „Pri puščavniku“. Burno ploskanje je dokazalo, da je bil vsak igralec na svojem mestu. Gospodična Baumgartnerjeva in gospa Zdravič pa sta nam zapeli tako ljubko „Moj fantič je na Tirolsko vandrav“, da sta nam morali ponoviti to lepo pesmico.

Na pustni torek sta se igri ponovili. Obiskali so nas tudi vrli igralci iz Št. Jakoba v Rožu, ki so se o nastopu naših deklet in fantov jako pohvalno izrazili.

Hodiše. Izobraževalno društvo „Zvezda“ v Hodišah ponovi v nedeljo, dne 7. marca pri Pirkerju na Otoku nar. igro „Krivoprisežnik“. Na sporedu so tudi petje, šaljiva dražba, šaljivi prizori i. t. d. Začetek ob treh popoldne. Vstopnina navadna. Obilne udeležbe pričakuje — odbor.

Iz drugih krajev naše države.

Oče in sin utonila. Dne 8. feb. se je peljal čez Bohinjsko jezero kmet Janez Cvetek. Sani so se udrle. Očetu je prihitel na pomoč sin Jakob, toda oba sta utonila.

Sv. Marka pri Ptuj. Dne 19. februarja je nastal pri Sv. Marku pod Ptujem požar, ki je upepelil 11 kmečkih poslopij z vsemi zalogami. Škoda znaša okoli 900.000 K. Ljudje so brez strehe, hrane in obleke.

Obračamo se do vseh človekoljubnih src, da priskočijo na pomoč tem ubožcem z denarjem, obleko in živili.

Prispevki naj se pošljajo naravnost na naslov: „Pomožni odbor za pogorelece pri Sv. Marku niže Ptuja“.

Železniška nesreča. Dne 24. febr. se je pripetila med postajama Slovenji Gradec in Sv. Jedert velika nesreča. Iz slov. graške postaje sta ušla dva tovorna voza po viseči progi navzdol in sta trčila v osebni vlak, ki je prihajal iz Dravograda. Posestnik Dornik iz Pameč je umrl na poškodbah, več ljudi je pa težko ranjenih.

Politične novice.

Narodno predstavništvo.

Nova vlada je sklicala sejo narodnega predstavništva (parlamenta) v Beogradu za sredo 3. t. m.

Jugoslavija zasede Caribrod.

Prebivalstvo Caribroda pričakuje, da naša vojska vsak čas zasede Caribrod. Kljub agitaciji in nasilju naših nasprotnikov prebivalstvo komaj čaka, da bo zopet združeno z našo državo. Kmetje, ki so svojčas pribežali na našo stran, se že pripravljajo na povratek.

Ljudsko glasovanje v Šleziji. Kakor znano, bo tudi v Šleziji ljudsko glasovanje. Te dni so prišli v Prago k ministrskemu predsedniku Tusarju zastopniki Čehov in Nemcev iz Šlezije. Čehi in Nemci se sicer že od nekdaj gledajo kakor pes in mačka, a iz gospodarskih ozirrov so se Nemci zavezali, da bodo v vzhodni Šleziji glasovali v korist Čehov.

Proti Habsburžanom. List „Abend“ piše, da bo antanta še enkrat prepovedala, da se Habsburžani ne smejo nikdar več vrniti na kak evropski prestol, še najmanj pa na madžarskega. Madžarom, Dunajčanom in še nekaterim drugim Avstrijcem, ki so že do grla siti republike, to seveda ne bo prav!

Nova pogajanja med Jugoslavijo in Italijo? Listi pišejo, da se želi Italija znova pogajati z nami o vprašanju Jadranskega morja. Lahko nam obljubujejo vse mogoče olajšave in prednosti pri trgovski pogodbi, ako bi mi hoteli odnehati.

Rumunski kralj se bo dal kronati kot vladar povečane Rumunije.

Iz ženske organizacije.

Izlet na Djekše. V nedeljo, dne 7. t. m. priredi „Žensko društvo za Velikovec in okolice“ izlet na Djekše. Zbirališče pred Narodnim domom v Velikovcu. Odhod iz Velikovca točno ob 1/2 8. uri zj. Izleta se udeležijo tudi druga ženska društva v bližini Velikovca.

Fran Erjavce: Za staro pravdo.

Str. 132 Ljubljana 1920. Cena 6 K. Mnogo se je že po naših časopisih pisalo o kmetiskem vprašanju, a pogrešali smo močno dela, ki bi obravnavalo v celoti to za naš narod in za našo državo življensko vprašanje. Navedena Erjavčeva knjiga izpolnjuje to vrzel v naši publicistiki. Knjiga je pisana v poljudni obliki, za ljudstvo, a jo bo s pridom čital vsakdo, ki se zanima za politična in gospodarska vprašanja, ki jih bo treba rešiti že v najbližji bodočnosti. Zato knjigo najtopleje vsem priporočamo, zlasti, ker je cena pri današnjih razmerah izredno nizka. Dobi se po knjižarnah in v Upravi „Ljudskega glasu“, Ljubljana, Franciskanska ulica 6.

Sirite povsod „Korošca“!

Razglas.

Franc Kos, baje iz Sveč, ki je oddal v avgustu ali septembru 1919 vojaščini 1450 kg sena, naj se zgasi z dotičnim potrdilom pri občinskem uradu Podljabelj, da prejme denar!

Občinski urad Podljabelj.

Razglas.

Občinstvo se ponovno opozarja, da naj se v svrhu zamenjave kronskih bankovcev takoj, najkasneje pa do 15. marca t. l. zgasi pri pristojnem davčnem uradu.

Zamenjali se bodo vsi bankovci po 1000 K, 100 K, 50 K in 20 K. Priporočati je, ker je čas za zamenjavo zelo kratek, da zamenja eden za več strank skupaj. Tudi najstranke prinesejo k zamenjavi po posameznih vrstah urejene bankovce.

Po 15. marcu se ne bo nikomur več zamenjalo ter preneha biti kronski bankovec zakonito plačilno sredstvo.

Javna dražba. Dne 8. marca 1920 ob 10. uri se bode dalo Bovtižarjevo posestvo na Mačah, postaja Bištrica v Rožu, obsegajoče približno 3 ha (25 birnov) njiv, 10 ha travnikov in 2 ha pašnikov s hišo in z gospodarskim postopjem na javni dražbi v zakup, oz. najem. Dražile se bodo najprej posamezne parcele, potem pa celo posestvo skupaj. Pogoji so pri podpisnem sodišču, ali pa dne 8. marca 1920 na licu mesta na vpogled. Kr. okrajno sodišče v Borovljah.

Opomin starišem!

Dosti je starišev, ki po nemarnosti ne pošiljajo svojih otrok redno v šolo. Priznavašalo se jim je doslej, a zanaprej ne več. Sve-ta dolžnost starišev je, da skrbijo za pouk svojih otrok. To zahteva tudi postava in postava se mora izpolnjevati. Hočem, da bo red, hočem, da se naša mladina kar najbolje izobrazijo, da nam bo v čast pred svetom.

Zato se bo zanaprej po postavi strogo kaznovalo vse zanikerne stariše, ki ne skrbijo po svoji moči za reden pouk svojih otrok. Predsednik okrajnega šolskega sveta: Kaki s. r.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.

Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da nas je naš nad vse ljubljeni oče, soprog, in brat gospod

Lovrenc Sattler,

rudniški predstojnik v Črni,

danes, dne 28. febr. 1920 ob 2. uri popoldne po kratki, mučni bolezni v 56. letu svoje starosti za vedno zapustil.

Posled se bo vršil dne 1. marca 1920 ob 4. uri popoldne.

Črna sv. maša se bo brala 3. t. m. ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Ožbolta v Črni.

Žalujoči ostali.

Črna, dne 28. svečana 1920.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomankanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmla, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavih v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20-50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Invalid prodaja, ker je v denarnih stiskah, moško 18-karat. zlato uro s tremi pokrovi. Nadaljnja pojasnila daje B. Zufer, Kopalnišče Bela.

Išče se kuharica za župnišče,

ki je že služila v kakem župništvu in se razume na kmetijsko ter rada biva v zagorskem kraju. Nastop službe takoj, ali vsaj do 15. marca t. l. Oglasi pri „Uredništvu Korošca“.

Zgubil

se je lovski pes, bel z rjavimi lisami, sliši na ime „Šeki“.

Kdor ga zasledi, blagovoli poročati na naslov: Mubi, glavarstvo, Velikovec.

Kupim ali vzamem v najem

gostilno z majhno trgovino,

če mogoče v okolici Velikovca. Ponudbe na upravo „Korošca“.

Pozor!

Prodam lepe suhe, smrekove, bukov in hruskove deske (dile), kakor tudi veliko množino orodja za izdelovalce orgelj in glasovirjev, hobelpanke, draksle, žage i. t. d.

Na ogled vsak čas.

Valentin Kuhar, Struga 10, p. Podgora Rožna dolina, Koroško.

Gospa iz Velikovca želi dati proti plačilu svoja fanta na rejo h kmetom, kjer bi bilo dosti mleka in kruha. Eden ima 7, drugi 9 let. Naslov v našem upravnistvu.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Živinozdravniški instrumenti

se prodajo. Naslov pove upravnistvo „Korošca“.

Črevljarski mojster

želi vzeti v najem v bližini Grabštanja hišo z majhnim posestvom, na katerem bi mogel rediti par svinj in koz. Ponudbe na upravo „Korošca“.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.